

Kuolleet puhuvat
Kai Sadinmaalle

► Sivu 4

Usko
unelmiisi

► Keskiaukeama

Vehmersalmen
kirkko 100 vuotta

► Sivu 8

Jone Pekkarisen matka

► Takakansi

TALOUSARVIO 2020

eläville ja kuolleille

Liki joka kolmas veroäyri menee lapsille ja nuorille Kuopion seurakunnista. Rakennemuutos- ja kiinteistöstrategiatyöryhmien tuloksia odotetaan.

Kuopion seurakuntayhtymän vuoden 2020 talous perustuu arvioon, että verotuloja ja valtionrahoitusosuutta kertyy lähes 21,2 miljoonaa euroa. Kirkollisverotulot ovat laskusuunnassa, mutta valtiorahoitusosuus – aiempi yhteisövero – on lievässä kasvussa; sen suuruus on nimittäin sidoksissa kunnan asukaslukuun.

Verotulojen ja valtiorahoitusosuuden arvioidaan olevan 3,9 prosenttia vuoden 2018 talousarviota pienempi.

Oheisessa kuviossa kiinteistö-, hallinto- ja verotuskustannukset on kohdennettu työaloittain. Seurakun-

tayhtymän tasolla lähes kolmasosa tuloista käytetään lapsi- sekä nuorisotyöhön. Nuorisotyön kuten rippikoulujen osuus on 4,7 miljoonaa eli 21 prosenttia. Seuraavaksi eniten nettokustannuksia kohdentuu jumalanpalveluselämään ja kirkollisiin toimituksiin. Niiden osuus on 3,5 miljoonaa euroa eli 16 prosenttia.

Kun seurakuntayhtymällä on 36 hautausmaata, menee niiden ylläpitoon peräti 2,3 miljoonaa euroa eli 11 prosenttia nettomenoista. Saman verran saa diakonia ja yhteiskunnallinen työ.

Työalojen kustannusten suhteissa ei yhtymätasolla ole tapahtunut juurikaan

4,7 miljoonaa euroa lapsille ja nuorille Kuopion seurakunnissa

muutoksia eikä niitä ole hallintojohtaja **Riitta Hautaniemen** mukaan tulossakaan ilman strategisluonteisia linjauksia. Seurakunnat ovat kuitenkin keskenään erilaisia erilaisten väestöpohjien vuoksi.

”Yhtymässä on kuusi seurakuntaa, joiden talousarvion sitovuustaso on

vuosikate. Sen puitteissa ne voivat itse päättää, mihin toimintamäärärahansa seurakunnassa käyttävät. Taloudenohjausmalli antaa seurakunnille valmiudet tehdä omia päätöksiä.”

Seurakuntayhtymässä ei ole tapana tehdä nopeita liikkeitä. Vuoden 2020 mittaan odotetaan sekä rakenneselvitys- että kiinteistöstrategiatyöryhmien tuloksia. Monta palloa on siten ilmassa yhtä aikaa, niiden joukossa keskus-seurakuntatalon myynti ja sitä korvaavien uusien tilojen hankinta.

KAIJA VUORIO

Kuusi euroa kymmenestä kasvatukseen ja palveluun

Siilinjärven seurakunta arvioi tämän vuoden toimintansa nettokustannuksiksi 4,2 miljoonaa euroa.

Kuluista kaksi kolmannesta (66 %) syntyy henkilöstökuluista, mikä on euroina 2,5 miljoonaa.

Suuren osan seurakunnan verovaroista lohkaisee kasvatukseen, kuten lasten päiväkerho ja nuorten rippikoulu. Nettokuluista lähes puolet (45 %) eli pitkälti yli 1,8 miljoonaa euroa käytetään suoraan lapsi- ja nuorisotyöhön. Lisäksi perheitä kohdataan muun muassa osana diakoniatyötä (13 % nettokuluista) ja kirkollisia toimituksia ja jumalanpalveluksia (13 % nettokuluista).

5500 yksilön kohtaamista, 8200 ryhmäläistä ja 50 leiriä tai retkeä Siilinjärvellä

”Kirkossa kuuluu olla julistusta, kasvatusta ja palvelua. Meillä kolme neljäsosa kuluista tulee niistä, ja niihin satsataan myös tänä vuonna”, kirkkoherra **Olli Kortelainen** summaa.

Jäsentä kohti kuluvan vuoden nettokulut ovat 257 euroa ja verotulot taas 224 euroa (viime vuonna 245 e ja 217 e). Verotulot ja valtionosuus kattavat seurakunnan nettokuluista 87 %. Loppuosa katetaan metsätalouden, tonttien, osakehuoneistojen ja rahoituksen tuotoilla (10 %) ja aiempien vuosien ylijäämistä (3 %).

Kirkon työssä verovaroilla mahdollistetaan vuosittain lukuisia kohtaamisia. Siilinjärven seurakunnan viime vuoden tilastoihin on kirjattu 5 500 yksilön kohtaamista muun muassa

diakoniatyössä ja perhejuhlien yhteydessä. Erilaiset ryhmät taas ovat koonneet 8 200 osallistujaa. Yhteensä 50 leirille ja retkelle puolestaan osallistui 1 400 henkilöä. Jumalanpalveluksiin tai kirkollisiin toimituksiin on osallistunut kaikkiaan 32 000 henkilöä. Myös seurakuntalaiset ovat aktiivisia toiminnan järjestäjiä: kaikki kerrat laskettuna ryhmien ja jumalanpalvelusten järjestämisvastuussa on ollut 2 000 seurakuntalaista.

SINI-MARJA KUUSIPALO

LYHYESTI

Kirkko ja koti –verkkolehti uudistuu

KIRKKO JA KOTI –LEHDEN verkkolehti on uudistunut. Ulkoasu uudistettiin ajanmukaiseksi. Uuden verkkolehden aihealueet ovat tiivistyneet aiempien neljän asemasta kolmeksi. *Kannanotot* korvautuu *Puheenvuorot*-aihealueella, *Elämä* kattaa henkilöhaastattelut ja seurakunnan toiminnan. *Uskon* alle tulevat hartaudet ja muut uskoa sivuavat pohdinnat.

Keskeisin uudistus verkkolehdestä on avainsanojen käyttö juttujen luokittelussa. Verkkolehden lukija voi nähdä jutun alussa kaksi tekstin avainsanaa ja jutun lopussa listan muista avainsanoista, jotka juttuun on liitetty. Luetuimmat jutut nousevat näkyviin.

”Käyttäjä voi löytää juttuja luettavakseen avainsanojen avulla, esimerkiksi perhejuttuja voi löytää hakusanan perhe avulla. Käyttäjälle tarjotaan avainsanojen avulla samaa aihepiiriä käsitteleviä juttuja: luokittelun perusteella lukijalle tarjotaan vinkkejä muista jutuista, jotka käsittelevät samaa aihepiiriä”, kuvaavat **Tuija Hyttinen** ja **Sini-Marja Kuusipalo**.

”Olemme pyrkineet sukeltamaan lukijan pään sisälle ja myös kurkistelemaan muita medioita.”

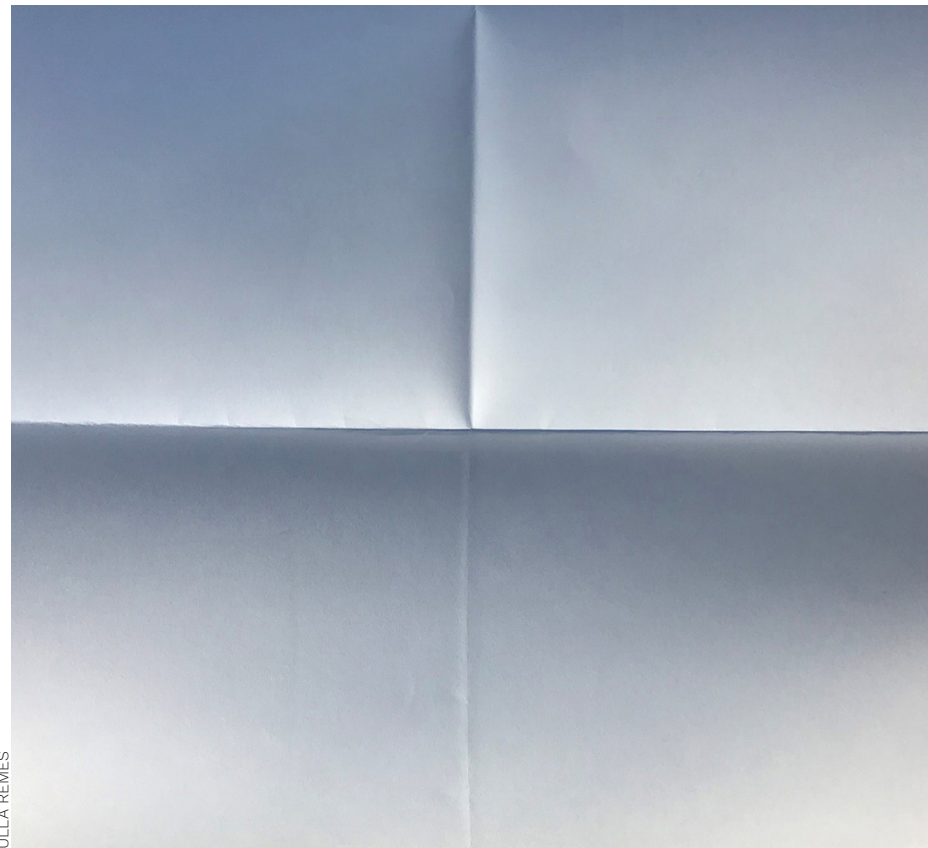
”Haluamme kannustaa ihmisiä tutustumaan verkkolehteen. Juttuja kannattaa myös jakaa Facebookissa, Instagramissa tai WhatsAppissa, verkon olemus on globaali”, Hyttinen ja Kuusipalo innostavat.

Verkkolehti toimii myös erilaisilla päätelaitteilla: ei ole väliä, lukeeko sitä isolta näytöltä, kännykstä, tabletilla. Yhteistyökumppanina toimi Valu Digital. Tapahtumaliite on myös edelleen luetavissa verkossa näköislehtenä.

Kirkko ja koti –lehti julkaistiin verkkolehtenä ensimmäisen kerran vuonna 2013. Aiemmin lehti oli luettavissa sähköisessä muodossa näköislehtenä, joka tarkoittaa, että taitettu lehti printtilehden näköisenä on luettavissa saman näköisenä pdf-tiedostona.

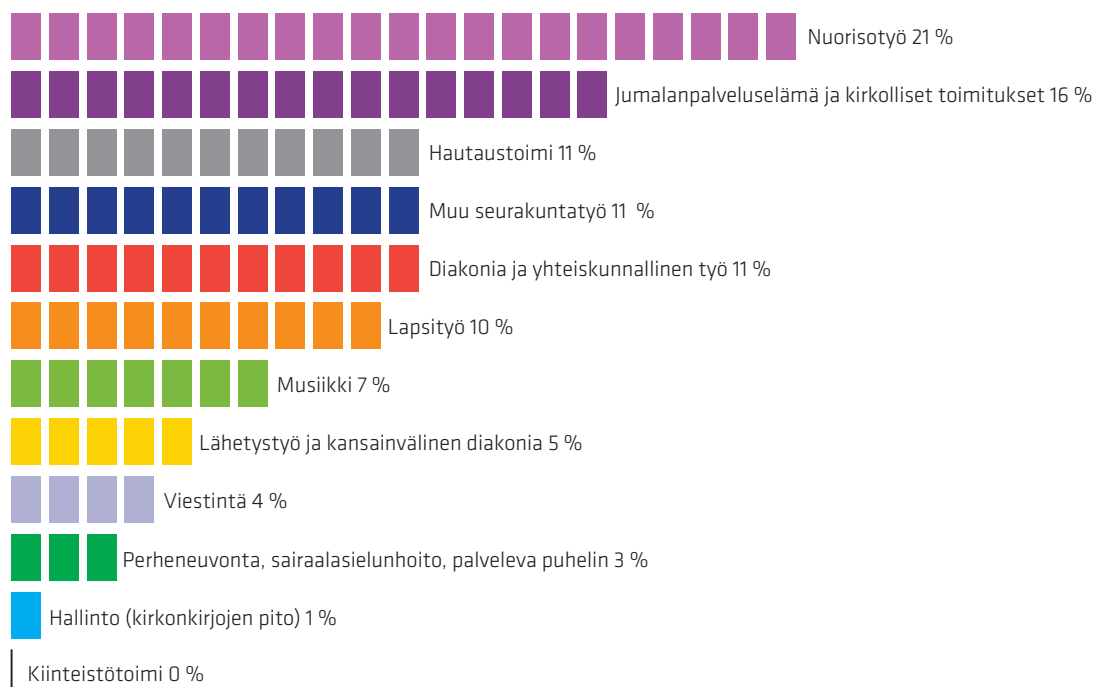
Viime vuosien luetuimmat jutut löytyvät myös uudesta verkkolehdestä. Arkistosta löytyy edelleen näköislehtiä vuodesta 2010 alkaen.

#SILMÄTRISTISSÄ

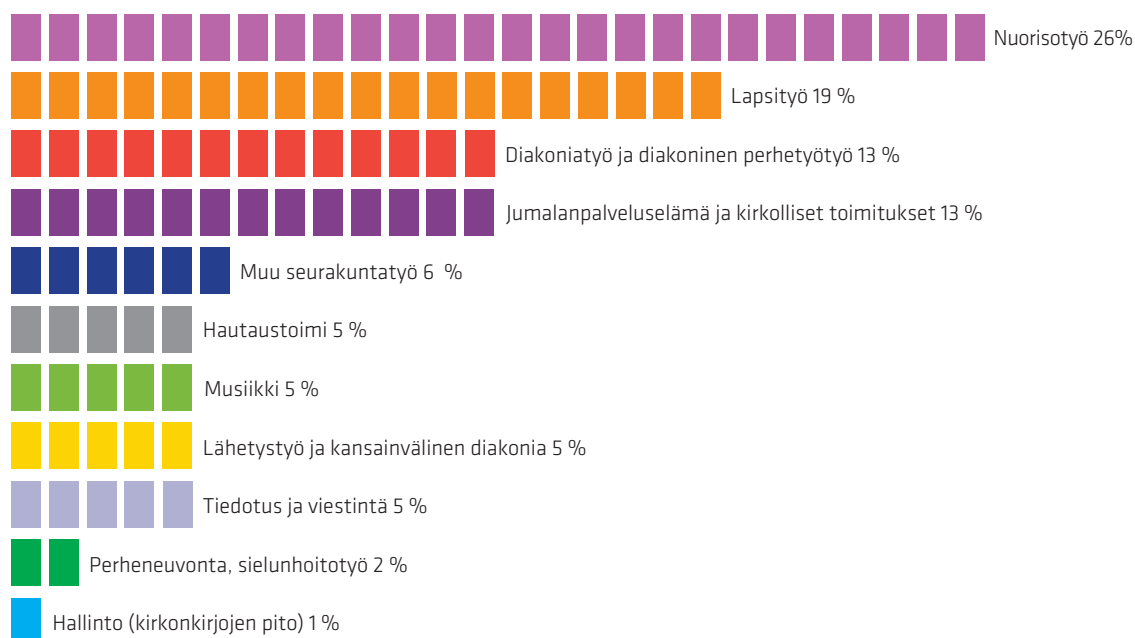

ULLA REMES

Nettokustannukset työaloittain 2020, Kuopio

Nettokustannukset työaloittain 2020, Siilinjärvi

GRAFIKKA TUULA HYTTINEN

PÄÄKIRJOITUS

Minna Siikaniva
minna.siikaniva@evl.fi

Unelma paremmasta tulevaisuudesta

Vuosikymmen vaihtui. Ihmiset muistelivat suuria elämäntapahtumiaan sosiaalisessa mediassa.

Helsingin Sanomat (23.12). listasi viime vuosikymmenen tärkeitä puheenaiheita kuten ilmastonmuutos, vegaanisuus ja ruokapuhe, robotiikka ja tekoäly sekä neljäntenä uskontojen merkityksen lasku ja new age -hengellisyyden nousu.

”Suomen evankelisluterilaisen kirkkoon kuuluvien osuus on laskenut 2010-luvulla 78,3 prosentista 69,8 prosenttiin. Kirkosta erotaan, koska sitä pidetään liian konservatiivisena ja siksi, että sitä pidetään liian suvaitsevana.” Vaikea tilanne.

Toinen viime viikkoina keskustelua herättänyt aihe on Sitran Megatrendit 2020:

1. Ekologisella jälleenrakennuksella on kiire
2. Väestö ikääntyy ja monimuotoistuu
3. Verkostomainen valta voimistuu
4. Teknologia sulautuu kaikkeen
5. Talousjärjestelmä etsii suuntaansa

Tärkeintä on kokonaiskuva

Sitran johtava asiantuntija **Mikko Dufva** kiteytti sanomansa hyvin. Tärkeintä on kokonaiskuva ja trendien väliset suhteet - ne määrittävät tulevaisuuden. Nyt kannattaa unelmoida toivotusta tulevaisuudesta ja rakentaa yhdessä parempaa huomista.

Megatrendit vaikuttavat myös kirkkoon. Kuopion seurakunnat on yhteisen kirkkovaltuuston aloitteen pohjalta aloittanut työskentelynsä tulevaisuuden suunnittelussa. Työryhmät miettivät muun muassa seurakuntien rakenteita. Toimintojen osalta hahmotetaan kehityskohteita. Keskustellaan kiinteistöjen kohtaloista, mistä luovutaan ja mitä säilytetään. Työryhmien pohdintojen tuloksia kuullaan syksyllä. Kerro oma unelmasi kirkon tulevaisuudesta: minna.siikaniva@evl.fi.

*Yhteyttä meille suo,
yhteinen on asiamme,
yhteisymmärrystä luo
koko seurakunnassamme.
Yhdessä suo suunnitella,
kuunnella ja neuvotella. Virsi: 443:3*

KUUKAUDEN VALINNAT

3/5

KOLME viidestä suomalaisesta osallistuu Kauneimpiin joululauluihin useimmiten tai toisinaan tuoreen kyselyn mukaan.

50

NUOREN seurakunnan veisukirja täyttää 50 vuotta. Uusi painos julkistettiin Nuori2020-tapahtumassa 14.1.

200 000

KIRKON diakoniarahasto sai 200 000 euron lahjoituksen nuorten hyväksi Sauli Niinistön vaalikampanjarahoista.

KIRKOLLISKOKOUS- JA HIIPPAKUNTA-VALTUUSTOVAALIEN Ehdokasgalleria on avattu ehdokasgalleria.evl.fi-osoitteessa. Siinä voi tutustua 766 ehdokkaan perustietoihin, esittelyihin ja valitsijayhdistyksiin. Kirkolliskokouksen ja hiippakuntavaltuuston vaalit toimitetaan 11.2.2020. Kirkolliskokoukseen valitaan hiippakunnista 96 edustajaa, joista 32 on pappeja ja 64 maallikoita.

Maallikkoedustajien vaalissa voivat äänestää kirkkovaltuustojen, seurakuntaneuvostojen ja yhteisten kirkkovaltuustojen maallikkojäsenet. Papit valitsevat kirkolliskokouksen pappisedustajat lääninrovastin johtamassa kokouksessa. Kirkolliskokous on kirkon ylin päättävä elin, joka päättää kirkon opista ja hallinnosta sekä kirkkolain sisällöstä, hiippakuntavaltuusto tukee ja edistää kirkon tehtävän toteuttamista hiippakunnassa ja sen seurakunnissa ja voi tehdä esityksiä kirkolliskokoukselle.

RUKOILEN

Isä,
olen oppinut jo rippikoulussa,
että rukous on sydämen puhetta kanssasi.
Anteeksi,
kun niin usein pidän yksinpuheluita!
Opetä minua hiljentymään Sinun edessäsi.
Opetä minua kuuntelemaan Sinua.
Tiedän, että Sinä haluat minulle hyvää.
Haluan oppia sanomaan:
Tapahtukoon Sinun tahtosi!

Kuolleiden kirja kertoo ELÄMÄSTÄ ja ELÄMISTÄ

Kuljen ikuisuuden tietä tietokirjailija,
pappi Kai Sadinmaan jalanjäljissä.

Talvinen aamu Kuopion Isola-hautausmaalla. Harmaasta raskas taivas roikkuu matalalla ja kosteus tiivistyy pisaroiksi graniittisten kivien pinnalle.

Kai Sadinmaan ikuisuuden tie oli helsinkiläisen Malmin hautausmaan pääkäytävä, jota pitkin hautajaissaatot kulkevat kappelilta kohti jättimäisen hautausmaan syvyksiä. Sadinmaa taittoi matkaa paahtavassa kuumuudessa, keskellä kauneinta kesää, minun matkaani saattelee tiheysade ja sielua kalvava harmaus. Sadinmaan matkasta syntyi *Kuolleiden kirja* eli hiljattain julkaistu tietokirja historiasta ja elämästä.

Olennaista ja iloa etsimässä

Kai Sadinmaa kuvaa teoksessaan, kuinka hän käveli Suomen suurimman hautausmaan halki ja oppi kaiken elämästä, hautaamisesta, rakkaudenkaipuusta ja puista.

Kirjan kansitekstissä Sadinmaa pohtii, auttaisiko kesä hautuumaalla elämään viisaammin ja iloitsemaan enemmän elämästä ja lopulta kuolemaan hyvin? Opettaisivatko hautojen ihmiset omilla tarinoillaan jättämään kaiken turhan pois, keskittymään oleelliseen, rakastamaan ja kunnioittamaan syvemmin elämää, eläimiä, ihmisiä, koko luomakuntaa ja tuntemaan myötätuntoa kaikkea kohtaan.

”Kohtasin monia suuria tähtiä, jotka olivat pudonneet korkealta. Ainoa asia, joka lopulta merkitsee, eivät ole mitkään saavutukset, vaan se, onko ihminen kokenut rakkautta, tullut rakastetuksi ja saanut rakastaa.”

Ääntä ja vimmaa – kunnes hiljaisuus

Huttunen, Heiskanen, Mäki, Cajander, Anttila. Sora rahisee jalkojeni alla vaihtuen välillä talviuntaan uinuvan nurmen pehmoisuuteen. Haalistuneet nimet hautakivissä, sammuneet kynttilät ja haudalle tuodut hopeavillakot muistutavat ainutkertaisesta elämästä: rakkauksista, vanhemmuudesta, työurasta, puutarhanhoidosta.

Sadinmaa tiivistää hautausmaan olennaisuuden sanomalla, että elämä on ääntä ja vimmaa ja lopussa vain hautausmaan hiljaisuus ja nimi kivessä.

”Hautausmaat ovat tärkeitä muistamisen paikkoja. Ortodoksit ovat käyttäneet puisia ristejä haudoilla. Niin kauan kuin risti säilyy, niin kauan ihmisen muisto säilyy, joitain kymmeniä vuosia. Kaunis ajatus, vaikka itse toivoisin että muistot ja hautamuistomerkit säilyisivät pitempään. Joka tapauksessa ihmisen muisto, eikä pelkästään muisto, vaan ihminen, hänen sielunsa säilyy Jumalassa ikuisesti.”

ARJA KRANK

Surullisen kuuluisat

Tauno Palo, Ansa Ikonen, Armi Aavikko, Tabe Slior, Mosse ja monet muut suomalaisen populaarikulttuurin hahmot lepäävät ikiunta Malmin hautausmaalla. Kai Sadinmaa kuvaa kirjassaan, kuinka maine ja kunnia rapistuvat elämän realiteettien edessä. Toinen kantaa alati jäytäviä arpia sotilapsiajokseen, toinen hakee lohtua ja unohdusta kuningas alkoholista.

”Tunnetut suomalaiset ovat meidän yhteistä omaisuutta, joiden kohtaloiden kautta voimme pohtia elämän suuria kysymyksiä. Monen elämä on ollut traagista. Pohdin kirjassani erityisesti sitä, kuinka he ovat selvinneet, kun ura on lähtenyt alamäkeen. Monet eivät selvinneet.”

Tappava vapaus

Niin Malmin hautausmaalla kuin Kuopiosakin lepäävät sydäntä raastavan pitkät

rivit nuoria poikia ja miehiä, jotka antoivat henkensä sodassa vapauden puolesta. Sukunimien perusteella voi päätellä, että samaan perheeseen on sattunut kohtuuttoman suuri vapauden tavoittelun taakka.

Kai Sadinmaa kirjoittaa fanaattisten idealistien, kuten **Aarne Selinheimon** ja **Arndt Juho Pekurisen** tarinaa. Selinheimon oli 1920-luvulla vaikuttanut antimilitaristi ja rauhanliikkeen aktivisti, Juho Pekurinen aseistakieltäytyjä ja pasifisti.

Onko ihminen kokenut rakkautta, tullut rakastetuksi ja saanut rakastaa.

”Sisällissodan arvet ovat vielä olemassa. Kohdattuani hautausmaalla punakaartilaisien jälkeläisiä, tunsin häpeää valkoisten puolelle asettuneen kirkon puolesta. En kuitenkaan ajattele, että kirkon tulisi pyytää anteeksi. Se tuntui liian teennäiseltä, koska me emme ole ollut noihin tapahtumiin osallisia. Historiallisten vääryyksien anteeksipyyntöissä ei ole mitään järkeä, mutta muistamisessa ja asioiden esillä pitämisessä sen sijaan on paljonkin. Ettemme unohtaisi.”

Ylösousemus ei ole ihme

Auttoiko kesä hautausmaalla elämään viisaammin, olemaan läsnä, iloitsemaan elämästä ja kuolemaan hyvin?

”Opin sen, että olemme kaikki osa ’Jumalan ruumista’, jossa lukemattomat ihmiskohtalot yhtyvät, tavallisesta kadun tallaajasta suurmiehiin ja -naisiin. Olemme kaikki yhteydessä toisiimme, eikä vain ihmiset vaan kasvit, eläimet ja kivet, pienimmistä organismeista, mikrobeista ja atomeista aurinkokuntiin, koko maailmankaikkeuteen. Mikään ei ole ulkopuolella vaan olemme kaikki osa valtavaa kosmosta, niin elämässä kuin kuolemassa. Ylösousemus ei ole ihme vaan luonnollinen tapahtuma. Puut ja kasvit osoittavat sen meille. Ne kuolevat syksyisin ja heräävät eloon keväisin. Meille käy samalla tavalla. Kuolemme ja nousemme ylös.”

Sormeni alkavat jo olla kohmeessa ohuiden lapasten sisällä, mutta vielä on kaarrettava yhden merkittävän naisen haudan kautta. Vaatimattoman komea, koruttoman kaunis – sellainen kivi kuin oli nainenkin, **Minna Canth** siis. Jos jonkin hänen sitaateistaan toivoisi kaikuvaan kauas vielä kuluva juhluvuoden jälkeenkin, se olisi ehdottomasti tämä: Hyvän laiminlyöminen on yhtä vaarallista kuin pahan vastustamisen puute.

ANNE HEIKKINEN

MITÄ MIELESSÄ?

Lainaa kausikortti

Kuopion pääkirjaston pääaulassa on uusi hylly, jossa on vuoden alusta saakka ollut uudenlaisia laminoituja kortteja käyttöohjeineen. Hyllyn luona käy kuhi-na: ihmiset silmäävät nopeasti mitä hyllyllä on, mikä kortti on vapaana.

Mikä ihmisiä kiinnostaa, kirjastoauton kuljettaja-virkailija Tero Vainikainen Kuopion kaupungin-kirjastosta?

”Uutena palveluna kuopiolaisille on kirjastossa tarjolla urheilun ja kulttuurin kausikortteja, joita voi lainata viikoksi kerrallaan. Niillä pääsee Puijo Wolleyn, Steelersin, Kalpan peleihin ja Kuopion kaupunginorkesterin tilaisuuksiin. Uusimpana mahdollisuutena ovat Kuopion Raviradan tilaisuudet. Keväällä tulee lisäksi KuPS mukaan ja syksyllä Savo Volley. Kuopion Kaupunginteatteri miettii mukaantuloa. Muitakin tahoja otetaan mukaan.”

Mistä idea lähti?

”Huomasimme lokakuussa somesta, että jotkut kirjastot ovat jo käynnistäneet tällaisen palvelun. Kävimme nopeasti läpi, mikä estäisi meitä avaamasta vastaavaa, ja nyt vuoden alusta saimme jo palvelun auki. Kirjastostahan voi jo entuudestaan lainata kirjojen lisäksi vaikka urheiluvälineitä tai peli-jä kotiin eli toiminta on laajentunut perinteisestä.”

Kenelle kortit on tarkoitettu?

”Kaikille kuopiolaisille niin kuin kaikki kirjastopalvelut. Kuhunkin kohteeseen on tarjolla kaksi korttia, jotta voi ottaa kaverin mukaan. Kun kortti on vapaana ja paikoillaan hyllyssä, sen saa se joka osuu kohdalle ja sen haluaa. Varata ei voi eikä kahta kertaa ottaa peräkkäin. Tavoitteena on tarjota ihmisille uusia elämyksiä, hiukan laajentaa käyntikoh-

teita tutuimmasta. Emme kysy, oletko milloin käynyt teatterissa tai onko sinulla siihen varaa ilman tätä korttia.”

Palvelussa ei ole vielä mukana kuvataidetta tai tanssin aluekeskus Itakia, onko näistä laajen-nusmahdollisuuksista keskusteltu? Voisiko palveluun yhdistää vaikka taidelainaamoa, jota Kuopion Kuvataiteilijat ry Ars Libera on kaupunkiin kaavailut?

”Ei ole keskusteltu, olemme avoimia uusille yhteistyökumppaneille mahdollisuuksiemme mukaan!”

Tarkasta korttien saatavuus Finna-verkkokirjastosta: Verkkokirjasto Finna: <https://kuopio.finna.fi/List/770442>

Lisätiedot:
Pääkirjaston asiakaspalvelu

ULLA REMES

KOHTAAMISIA

Tilannetajulla jäykistelyä vastaan

Nuori **Raili Pursiainen** saarnasi Sotkamon kirkossa ja oli valmistautunut ihan viimeisen päälle. Näky saarnatuolista ei ollut järin eloisa. Alasnyykäh-täneet, liikkumattomat päälä-et ponnahtivat kuitenkin kuin vierieristä jännittyneen pastorin saarnatessa, että ”yhä on totta se, että Jumala rakastaa syntiä mutta vihaa syntisiä”.

Kömmähdyksiä sattuu siis kirkon työssäkin. Kun odotus-arvo on, että kirkon tilaisuu-det ja sanoma ovat jäykkiä ja juhlallisia, nuotilla ja pönöttäen, pienistäkin nyrjähdyksistä tulee koomisia.

Raili Pursiainen tunnetaan tilannetajustaan, mutta myös Savon murteesta. Kansan-omaistamista ei välttämättä katsota hyvällä. Savon murteella puhuttua puhetta ei pidetä edes uskottavana.

”Murteen puhumisen mukana koetaan tulevan liikaa huumoria. Savon murre on minun äidinkie-leni eikä siinä ole mitään huvit-tavaa. Se on samaa kuin puhui-si ruotsia tai englantia.”

Ihan suoraa närkästynyttä palautetta on kuitenkin tullut vain radion aamuhartauksista. Siis että pyhistä asioista puhu-taan ”tuolla tavalla”.

”Liekö lähtökohtana silloin se, että kirkon kieli on sellaista, jota ei tarvitsekaan ymmärtää.”

Kun Raili Pursiaisen toimitta-ma *Savolaene* katkismus ilmes-tyi vuonna 1999, loukkaantujia-kin oli, mutta enemmistö oli ihastuksissaan.

”Sanottiin, että vihdoinkin minäkin ymmärrän, mistä on kyse.”

Vaikka joka ikinen sana ja saar-na, ajatus, jopa itse Raamattu on tulkintaa Jumalasta, murre on koettu tulkinnoista pahimmaksi.

TUIJA HYTTINEN

Palvelemme teitä kaikissa hautausjärjestelyihin liittyvissä käytännön asioissa luottamuksella, yksilöllisesti ja ammattitaidolla

Toimialueena Kuopion seutu ja lähikunnat

Iltaisin ja viikonloppuisin
puh. 040 585 0456

toimisto@hautaustoimistoparviainen.fi

www.hautaustoimistoparviainen.fi

Hautaustoimisto Parviainen Oy

Savonkatu 18 | 70110 Kuopio | ma-pe 9-16 | puh. 017 261 3771

Asianajotoimisto Kalevi Pitkänen Oy

Puistokatu 6,
70110 KUOPIO
puh. 017 282 2211
www.kalevipitkanen.com
aatsto@kalevipitkanen.com
AA, VT Kalevi Pitkänen ja
OTT Piia Törhönen-Sirviö

Perunkirjoitukset, perinnönjaot, testamentit ym.

ASIANAJOTOIMISTO ESA AIRAKSINEN

Tulliportinkatu 34, Kuopio
050 3522516, www.esairaksinen.fi

*Suru on
hitaasti vaalenevia varjoja...*

Hautaustoimisto
J. NURRO OY

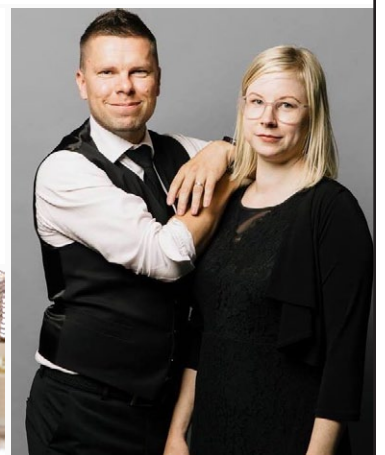
Kauppakatu 55-57, KUOPIO, puh. 017-261 3065, 040-505 6287
saila.lehto@nurro.fi www.nurro.fi

Luotettavaa ja ammattitaitoista Kukka-, hautaus- ja pitopalvelua

Palvelemme Tuusniemellä, Riistavedellä,
Vehmersalmella sekä lähikunnissa

Kukkatupa, Huoltotie 5, Tuusniemi p. 017-661610

HAUTAUSALAN AMMATTILAISET

KUOPION HAUTAUSTOIMISTO NIIRANEN & KOIVUMÄEN KARTANO

Kuopion hautaustoimisto Oy Niiranen
Savonkatu 24, 70110 Kuopio
Puh: 017 261 3686
kuopion@hautaustoimistoniiranen.fi
www.hautaustoimistoniiranen.fi

Koivumäen Kartano Oy
Koivumäenkuja 18, 70800 Kuopio
Puh: 017 3614 291
kartano@koivumaenkartano.com
www.koivumaenkartano.com

Usko löytöretkeilijää: Mahdottomankin kuuloisia UNELMIA KANNATTAA TAVOITELLA

Tavoitteen saavuttamisen tiellä on usein esteitä, jotka ovat vain oman mieleemme tulosta.

Ole rohkea. Ajattele luovasti. Älä luovuta ensimmäisen ei-vastauksen kuultuasi. Näin neuvoo **Patrick Degerman**, löytöretkeilijä ja seikkailija, joka on tavoitellut unelmiaan kaikilla mantereilla.

Tavoitteisiin pääseminen voi joskus vaatia askelta tutun ja normaalin ulkopuolelle. Sen tietää Patrick ”Pata” Degerman, ammatiltaan löytöretkeilijä.

Degerman kannustaa ihmisiä huomaamaan, että omia unelmia kannattaa tavoitella. Hän itse on kiivennyt noin 200 vuorelle, ollut mukana viidessä Etelämantereelle suuntautuneessa retkikunnassa ja tehnyt kymmeniä reissuja paitasi Grönlantiin, Alaskaan ja Huippuvuorille sekä esimerkiksi Borneon viidakoihin ja Amazonasille.

Retkikunnista yhdeksän on suuntautunut tutkimattomille alueille.

Degerman on liikkunut monenlaisissa ääriolosuhteissa ja tottunut ratkomaan monenlaisia ongelmia. Tavoitteisiin on mahdollista päästä, hän sanoo ja listaa muutamia pointteja vinkiksi: Ole rohkea. Ajattele luovasti. Älä luovuta ensimmäisen ei-vastauksen kuultuasi.

Voimatunnilla kirurgien taukotupa

Degermanin mukaan tavoitteen saavuttamisen tiellä on usein esteitä, jotka ovat lopulta vain oman mieleemme tulosta.

Hän itse on ottanut käyttöön power hourin – ”voimatunnin”, jonka aikana hän antaa itselleen luvan heittää auktoriteet-

tipelon romukoppaan ja kysyä tarvitsemaansa keneltä tahansa.

Tällä metodilla Degerman päätyi löytöretkeilyuransa alkuaikoina helsinkiläisen sairaalan kirurgien taukotilaan etsimään kirurgia, joka voisi opettaa haavan ompelua. Turha varmaan sanoakaan, että kirurgi löytyi.

Reissussa lähimpään lääkäriin voi olla 4000 kilometriä. Siksi esimerkiksi haavan ompeleminen on hyvä osata itse. Tikkaamista harjoiteltiin aluksi appelsiineilla. Uskomatonta kyllä löytyi myös elävä ihminen, joka antoi luvan harjoitella tikkaamista itseensä.

Etelämantereen kartta vaikea löytää

Degermania kiehtovat paikat, joissa kukaan ei ole aikaisemmin käynyt.

”Vaikka ideasi tuntuisi aluksi mahdottomalta, hyppää ulos mukavuusalueeltasi ja mieti uudenlaisia tapoja edetä kohti tavoitettasi”, Degerman kannustaa.

Esimerkiksi luovasta ajattelusta voisi ottaa vaikkapa erään kerran, kun Degerman mietti vuorikiipeilijä **Veikka Gustafssonin** kanssa, onko maapallolla paikkoja, joissa kukaan ei ole käynyt.

Kohteen etsintä keskitettiin maailman kylmimpään, tuulisimpaan ja kuivimpaan mantereeseen. Etelämannen on noin 38 kertaa Suomea isompi alue. Sieltä on suhteellisen helppo löytää paikka, jossa kukaan ei koskaan aiemmin ole käynyt, miehet päättelivät.

Odotettua vaikeampi oli löytää karttaa. Kartta oli kuitenkin välttämätön jo siksi, että miehiä kuljettavalle lentokoneel-

le oli pystyttävä osoittamaan täsmällinen paikka, jonne jättää miehet ja josta hakea heidät pois.

Degerman kertoo kartan etsimisestä hauskaasti ja yksityiskohtaisesti. Tässä pitkä tarina lyhyesti: tärkeässä roolissa oli lopulta eräs vanha amerikkalainen herra, jonka naapurissa Degerman joskus oli USA:ssa asunut. Mies oli kiinnostunut kartoista – ja sattumoisin vielä entinen Yhdysvaltain tiedustelupalvelu CIA:n työntekijä. Ellsworth Mountainsin kartta tuli melkein pä paluupostissa.

Tiimityötä Nasan kanssa

Syvän yhteistyön syntymiseen vaaditaan vähän enemmän kuin se että poiketaan porukalla kahvilla, Degerman tietää. Hän on tutkinut tiimiyttymistä Etelämantereella muun muassa Nasan työntekijöiden kanssa.

Tavoitteeseen pääsemiseksi tarvitaan myös tiimityötä. Degerman on käytännössä kokenut tiimin merkityksen monenlaisissa ääriolosuhteissa maapallon napa-alueilla ja viidakoissa.

”Reissussa uskallat ottaa askeleen kohti vaaraa jos tiedät, että tiimi seisoo ihan siinä takanasi. Pystysuoraa vuorensinämää kiivetessä kumppaneihin on voitava luottaa ehdoista.”

Harva meistä koskaan kiipeää vuorelle, mutta Degermanin ajatukset tiimityöstä ja tiimiyttämisestä saavat joka vuosi vastaanottavaisia kuulijoi- ta luennoilla, joita hän pitää yli sata vuodessa.

Suklaan päällä voita

”Ääriolosuhteissa energiankulutus voi olla 9000–11000 kaloria päivässä. Rasvassa on paljon energiaa. Niinpä lounaaksi voi olla vaikkapa voita, oliiviöljystä, vesitilkasta ja pienestä rippusesta pastaa keitetty annos. Toisinaan reissuissa syödään voita paksuina siivuina. Ja voi suklaan päällä on tosi hyvää”, Degerman väittää.

MINNA KOLISTAJA,
ELSI SALOVAARA

Kohti tavoitetta näillä neuvoilla

- ✦ Jos et koskaan kysy mitään keneltäkään, et koskaan mitään saakaan
- ✦ Jos et ikinä kerro mitään kenellekään, kukaan ei saa tietää ideoistasi ja suunnitelmistasi
- ✦ Jos et koskaan tee mitään, ei mitään ikinä myöskin tapahdu.
- ✦ Jossakin vaiheessa pitää nostaa takamus sohvastasta ja siirtyä ajatuksista tekoihin

VEHMERSALMEN KIRKKO täytti 100 vuotta

Kirkon ikkunoilla loistavat valkoiset kruunukynttilät ja ulko-ovelle asti kuuluu harmonin nostalginen sointi. Pihalla palaa useita jätkäntynttilöitä tuomassa valoa talven keskelle aivan kuin silloin ennen.

Rappuset on peitetty havuiin. Sisällä kirkossa on hämärää. Kellot soivat. Järvi-Kuopion seurakunnan työntekijöiden kvartetti laulaa *Kellot kaikuu, kellot temppelin a capella*. Juhlajumalanpalvelusta toimittavat mustaan kaftaaniin pukeutunut Järvi-Kuopion seurakunnan kirkkoherra **Reijo Leino** ja Vehmersalmen aluepappi **Uwe Mäkinen**.

Altaria koristaa seurakuntakodilta tuotu **S.A. Keinäsen** maalaus *Vapautaja*. Se oli kirkon alttaritauluna silloin, kun kirkko vihittiin käyttöön 100 vuotta sitten. Kirkko on täynnä lähes viimeistä paikkaa myöten. Seurakunta laulaa alkuvirttä harmonin hitaan poljennon säestyksellä. Jumalanpalveluksen alkiosassa noudatetaan 100 vuotta vanhaa kaavaa.

”Kirkkoherran saarna on vahvaa julistusta ja Herran nuhteeseen kirkkoväkeä kovistava. Juhlajumalanpalveluksessa saamme kokea 1920-luvun tunnelman kynttilöin valaistussa hämärässä kirkossa”, Mäkinen sanoo.

Uudet kirkkotekstiilit käyttöön

Puolivälissä jumalanpalvelusta alttari tyhjennetään. Vanha alttaritaulu viedään pois ja nykyinen, 1926 käyttöön otettu alttaritaulu *Jeesus rukoilee Getsemanessa paljastuu* mustan verhoilun alta.

”Jumalanpalveluksen yhteydessä otimme käyttöön uudet kirkkotekstiilit. Ne on kudottu ja kirjottu kirkon sivulaivassa. Samalla papit ja diakonissa saivat käyttöönsä uudet stolat ja messukasukan.”

Harmonin sointi vaimenee hiipuen lopulta kokonaan. Samalla parvelta voimistuvat urkujen mahtavat sävelet. Kanttori **Anne-Mari Kraft** sekä tenorit **Unto Holopainen** ja **Veikko Savolainen** jatkavat laulua *Oi muistatko vielä sen virren* urkujen säestäessä.

VEHMERSALMEN kirkko täytti 100 vuotta 1.1.2020.

”Urut tulivat Vehmersalmelle vuonna 1934.”

Joulukuusen sähkövalot syttyvät ja pian valo valtaa myös kattokruunujen sähkökyntteliköt, jotka ovat valaisseet kirkkoa vuodesta 1949 lähtien.

Saranat irrottava täytekakku

Juhlajumalanpalvelus jatkuu nykyisellä kaavalla ja päättyy ehtoollisen viettoon. Altaria koristaneet 100 valkoista ruusua johtavat juhlaään seurakunta-

kotiin, missä on tarjolla juhlaa ja kakkukahvit. Mäkisen mukaan ruusut kertovat kenelle kaikille Vehmersalmen kirkonkellot soivat.

Seurakuntakodilla kirkkovieras pääsee maistamaan samalla reseptillä valmistettua perunalaatikkaa kuin 100 vuotta sitten. Juhlapäivä huipentuu 100 palavan kynttilän koristaman kakun matkaan keittiöstä tarjoilupöytään. Leipuri **Taru Väänänen** tekemä kakku on niin iso, että keittiön ovi on ruuvattava irti saranoilta.

Reijo Leinon ja **Riitta Junnila-Savolaisen** johdolla toivotettiin onnea kirkolle.

”Vehmersalmen alue-seurakunta jatkaa merkkipäivänsä juhlintaa koko vuoden. Tapahtumien suunnittelusta on vastannut 12 hengen vapaaehtoisryhmä. Vehmersalmen kirkko on jo 100 vuoden ajan yhdistänyt monta sukupolvea toisiinsa ja sitä se tekee vieläkin – yhdessä kylälaisten kanssa”, Mäkinen sanoo.

MAIJU KORHONEN

KOLUMNI

Yhteistä kieltä etsimässä

Viime aikoina olen opetellut minulle uudenlaisia tapoja viestiä toisten ihmisten kanssa. Asioita selvittääkseni en ole pärjännyt pelkästään puheella.

Puheen lisäksi uudessa työssäni olen opetellut kommunikointia tuki-viittomin ja kuvien avulla. Usein on tarpeen yrittää napata kiinni mahdollisimman tarkasti myös ilmeistä ja eleistä.

Tilanteissa huomaa aika nopeasti, milloin vuorovaikutus on onnistunut ja virheiltäkään ei välttyä yrittäessä ymmärtää toinen toistamme. Ei auta kuitenkaan jäädä jännittämään tai luovuttaa vaan on yritettävä uudelleen vaikka kömmähdys kommunikaatiossa olisi tullutkin.

Kontaktin ottaminen toiseen ihmiseen on joskus vaikeaa, se voi jännittää monista eri syistä. Minuakin jännitti alussa enemmän, olin tottunut viesti-

mään pitkälti puhuttujen sanojen avulla. Olen ollut iloinen oppimisestani asian suhteen, erilaisten yhteisten kielten löytäminen on elämää rikastuttavaa.

Riippumatta siitä kuinka viestimme, on tärkeää, että halutessaan yhteyden toiseen saa muodostettua. Toivon meiltä löytyvän rohkeutta etsiä tapoja, joiden avulla ymmärrämme toisiamme entistä paremmin.

JENNI NISKANEN

KIRKOLLISET

TUOMIOKIRKKO

KASTETUT

Leevi Pekka Eemeli Mönkkönen, Aada Aune Olivia Rantanen, Julius Vilho Aleksis Uutela, Sofia Alma Kantola, Kaiku Aukusti Pekkanen, Linnea Eevi Aurora Rannankari

KUOLLEET

Samuli Iisakki Ranta 89, Väinö Eemeli Antikainen 77, Erkki Tapio Bruun 59, Leena Maija Karvonen 90, Sirkka Sulevi Kokkonen 90, Asta Birgitta Parviainen 68, Eini Rauha Hiekkala 93, Osmo Olkkonen 88, Annikki Johanna Tuononen 88, Irja Anneli Lommi 90, Arvo Olavi Oksanen 79, Anneli Sinikka Paavilainen 86, Veikko Kalevi Hartikainen 88, Aino Ihanelma Miettinen 88, Tauno Kalevi Mönkkönen 82, Rauha Irmeli Suomela 85

ALAVA

KASTETUT

Nella Sofia Sarapää, Manuel Onni Artturi Kokkonen, Risto Armas Olavi Mikkonen, Lyydia Meimi Madeleine Alanen, Aapo Veikka Viljami Pirinen, Lauri Tapio Matias Koponen, Silja Pauliina Haatainen, Ilona Eevi Linnea Miettinen, Rene Eeli Akseli Halonen, Onni Valtteri Repo, Mila Johanna Sofia Laukkanen, Milka Johanna Olivia Laukkanen, Kerttu Alina Ruotsalainen, Jare Matias Melanen, Rosa Vilhelmiina Karppinen, Aria Lily Emilia Nurmi, Oskari Aulis Johannes Kumpulainen, Aaro Eino Tapani Saari, Moona Hertta Helena Venäläinen, Ville Timo Tapani Hyvärinen

AVIOLIITTOON KUULUTETUT

Janne Valtteri Äikiä ja Nina Maria Ylönen, Onni Elmeri Santala ja Annastiina Sofia Eronen

KUOLLEET

Helvi Kauppinen 88, Aino Elina Jääskeläinen 69, Riitta Marja Hakulinen 79, Terttu Inkeri Miettinen 86, Elvi Maria Juutilainen 88, Eeva Johanna Hämäläinen 91, Kaarlo Rönkkö 84, Tuula Ritva Kaarina Julkunen 77

JÄRVI-KUOPIO

KASTETUT

Hilda Janika Väänänen, Nilsinä; Lenni Jani Juhani Hyvönen, Nilsinä; Juuso Olli Viljami Toivanen, Nilsinä; Elisa Siru Maria Räsänen; Kyösti Hannu Tapio Räsänen; Janniina Olivia Kannisto, Riistavesi; Helmi Inka Amalia Hartikainen, Juankoski; Anna Emilia Hakkarainen, Muuruvesi; Janni Sofia Sillman, Kaavi; Hilda Eveliina Mönkkönen, Vehmersalmi; Tristan Joose Mononen

Kuolleet

Eeva Marjatta Hämäläinen 75, Nilsinä; Sylvi Anneli Puustinen 86, Nilsinä; Helli Elisabet Kuosmanen 92, Nilsinä; Anja Kaarina Siljanto 77, Vehmersalmi; Kauko Olavi Kauppinen 94, Kaavi; Toivo Aatto Viinikainen 98, Nilsinä; Veikko Olavi Mustonen 86, Tuusniemi; Veikko Kalevi Tirkkonen 78, Kaavi; Kalle Pekka Leskinen 73, Muuruvesi; Teuvo Antero Soinen 71,

Vehmersalmi; Matti Kalevi Happonen 81, Tuusniemi; Malmi Helena Posti 78, Riistavesi; Veli Esko Pennanen 75, Tuusniemi; Martti Teodor Hakkarainen 94, Juankoski; Pentti Olavi Pitkänen 90, Riistavesi; Maija Anneli Iivanainen 83, Vehmersalmi; Ari Juhani Taskinen 60, Kaavi; Pirkko Mirjami Miettinen 72, Vehmersalmi; Sulo Antero Montonen 79 Kaavi; Irja Leena Räsänen 85, Tuusniemi; Ritva Anja Marjatta Taskinen 78, Muuruvesi; Matti Juhani Töyräs 73, Nilsinä; Ossi Ilmo Kanerva 82, Kaavi; Aino Irene Koistinen 71, Tuusniemi; Heikki Ilmari Kilpeläinen 79, Kaavi; Hannu Antero Taskinen 58, Nilsinä; Matti Pentti Miettinen 63, Tuusniemi; Osmo Tapani Vartiainen 63, Kaavi; Tuula Anitta Oksman 62, Juankoski; Paavo Aulis Natunen 89, Vehmersalmi; Raita Gunilla Laitinen 88, Nilsinä; Viljo Erkki Niskanen 89, Säyneinen; Veikko Johannes Törmälä 80, Juankoski.

KALLAVESI

KASTETUT

Atso Eino Aleksanteri Pitkänen, Eelis Mikael Mustonen, Hilla Manda Maria Kauppinen, Aino Hilma Aurora Utraiainen, Milja Aino Olivia Laakkonen, Armi Matilda Lappalainen, Ilmari Eetu Akseli Tarvainen, Veeti Aatos Eemeli Metsämuuronen, Pihla Mikaela Tuunainen, Isabella Ava Emilie Parkkari, Lilja Iita Aurora Häkkinen, Telma Maria Hänninen, Veikko Matias Mönkkönen, Otava Matias Karhu, Ninni Hilkka Karoliina Selamo, Aarni Eelis Armas Heng, Pinja Sofia Myllylahti, Luukas Olavi Armas Kumpulainen, Iivo Eemeli Väänänen, Linnea Ilona Kuitunen, Emilia Ilona Kuitunen, Verner Arvi Augusti Aaltonen, Moona Vilhelmiina Dooris Miilunpohja, Elina Annikki Matilda Koivumäki, Evena Alissa Laitinen, Hilda Aida Auriina Niskanen, Elias Väinö Juhani Sutinen, Helmi Alina Julia Sutinen, Iisak Mikael Ylikärppä, Elli Iisa Tuulia Miettinen

AVIOLIITTOON KUULUTETUT

Juha Sakari Marttinen ja Sari Helena Palkki, Sami Marko Juhani Kuokkanen ja Tiina Riitu Helena Karjalainen, Petri Olavi Miettinen ja Heidi Kati Marika Laukkanen, Toni Tapio Martikainen ja Milla Eveliina Haataja, Janne Juhani Repo ja Heli Johanna Heinonen

KUOLLEET

Eino Aapeli Makkonen 80, Ruzu-Alita Ollikainen 87, Seppo Juhani Tuovinen 63, Matti Veikko Laukkanen 81, Tero Petri Mikael Savolainen 47, Aili Virolainen 93, Vieno Esteri Pulkkinen 86, Harri Pekka Turtiainen 52, Jukka Ilmari Kekäläinen 52, Lasse Saarelainen 63, Laina Maria Koskinen 92, Raili Orvokki Pulkkinen 73, Kaisa Karhunen 91, Taisto Johannes Keinänen 73, Pentti Ensio Hyvärinen 75, Leila Marjatta Tuomainen 70, Seppo Sakari Tikkanen 80, Heikki Juhani Väänänen 63, Urho Arvo Tapani Tuomainen 60, Ahti Augusti Tarvainen 80, Tenho Juhani Rissanen 73, Veli Matti Hartikainen 62, Toivo Ilmari Holopainen 73, Mirja Marjatta Juntunen 87

MÄNNISTÖ

KASTETUT

Väinö Oiva Albert Lehvola, Helmi

Maria Kumpula, Alex Onni Samuli Korhonen, Robin Toivo Olavi Korhonen, Eemi Leonel Koivisto, Janni Neea Annika Lång, Moona Helmi Sylvia Illikainen, Eemil Onni Evert Kiiskinen

KUOLLEET

Urpo Ilmo Sakari Salopuro 85, Yrjö Mikael Sihvonen 79, Tauno Jalmari Huttunen 85, Raimo Juhani Laukkanen 71, Toini Maria Halonen 87, Maija Margaretha Linnosmaa 89, Jarmo Lasse Juhani Köster 68, Väinö Heikki Tukiainen 79, Hannu Kalevi Peltoranta 68, Martti Ilmari Ruuskanen 82, Toivo Antero Ritanen 81, Eila Orvokki Roivainen 84, Alli Esteri Makkonen 90, Helmi Kaarina Pitkänen 86, Taimi Kyllikki Eskelinen 90

PUIJO

KASTETUT

Eevert Armas Ilmari Peteri, Veeti Viljami Väänänen, Inka Saaga Miona Heikkinen, Tuomas Mikael Repo, Urho Olav Einari Leppänen, Eeli Juha Kalevi Saxman, Elea Helmi Alexandra Leikas, Edith Milma Myy Turunen, Eva Ida Amalia Hukkanen, Atso Samuel Puolakka, Venla Alisa Orvokki Partanen, Unto Olavi Saarinen

AVIOLIITTOON KUULUTETUT

Joona Anttoni Kokkola ja Hanna Vilhelmiina Kuokkanen

KUOLLEET

Anja Tarja Kyllikki Helin 86, Kaarlo Kustaa Pasanen 74, Laila Anelma Jauhiainen 67, Aune Liisa Hirvonen 94, Aulis Ilmari Vartiainen 84, Rauha Irene Turunen 94, Helvi Elina Kaatrasalo 84, Veikko Eelis Juutilainen 88, Irja Marjatta Korhonen 67, Arja Kyllikki Paldanius 75, Veli Martti Tauriainen 86

SIILINJÄRVI

KASTETUT

Aatos Vili Petteri Taskinen, Aarni Valo Ilari Kraft, Tupuna Eila Annikki Puumalainen Neea Tuulikki Lyyra, Kaapo Antero Kautto, Tiitus Juhani Kristian Nykänen, Kasper Tapani Koponen, Elsa Neea Aurora Koivistoinen, Vili Eelis Heikkinen, Eedla Aliisa Pahkala, Eeli Oliver Tapani Raappana, Tyyne Sina Linnea Keinänen, Rasmus Eero Johannes Jokisaari, Elias Juha Kristian Miettinen

AVIOLIITTOON KUULUTETUT

Jarkko Pekka Järveläinen ja Marja-Leena Järveläinen

KUOLLEET

Riitta Helena Hyttinen 71, Päivi Anita Tuomainen 53, Aila Anneli Huttunen 88, Aino Irene Rautiainen 94, Maria Pavlovskaya 79, Kalle Kusti Korhonen 69, Hilkka Tellervo Ruuskanen 90, Maija Elina Nousiainen 88, Eero Antero Haapalainen 56, Anna Heleena Heikkinen 87, Jorma Samuli Rytönen 68, Anja Kristiina Pasanen 73, Raili Sinikka Julkunen 53, Eila Annikki Kettu 85, Aada Agda Juntunen 96

LOHDULLISTA

SANALLISTA

Kynttilänpäivä

”Herra, nyt sinä annat palvelijasi rauhassa lähteä, niin kuin olet luvannut.

Minun silmäni ovat nähneet sinun pelastuksesi, jonka olet kaikille kansoille valmistanut: valon, joka koittaa pakanakansoille, kirkkauden, joka loistaa kansallesi Israelille.”

Luuk. 2: 22-33

02022020

Otsikko yllä ei ole palvelupuhelinnumeron maksettu mainos. Ei mainos ollenkaan. Onpahan kuluvan vuoden helmikuun sunnuntaipäivä. Päivämäärän merkitsemistapa ei vain noudata totuuinta muotoa.

Tämän vuoden helmikuun päivämäärillä voi leikitellä pisteiden kera enemmänkin. 20.20.2020 tai 22.02.2020. Näistä jälkimmäinen on lauantai ja tietääkseni melko suosittu vihkipäivä. Hääpäivä helposti muistettavassa muodossa. Ei tarvitse katsoa sormuksesta.

02.02.2020 on puolestaan kynttilänpäivä. Kynttilänpäivän evankeliumi kertoo Kristusvalosta. Evankeliumi on minusta yhtä aikaa arkinen ja ihmeellinen. Perhe on liikkeellä. Luotu kohtaa Luojan-sa. Vanha **Simeon** Jeesus –lapsen. Jeesuksen kohdatessaan Simeon tunnistaa lapsessa Jumalasta lähtöisin olevan kirkkauden. Pelastus on tullut kaikkien luotujen osaksi.

Kristusvalo ei ole vain yhden päivän juttu. Jumala ei sitoudu päiviin ja vuosiin. Hän on luonut ajan missä elämme. Armon ajan. Jumalalla on kaikki aika, meillä vain laina-aika. Sen hyvin eläminen on lahja ja mahdollisuus.

Kynttilänpäivä avaa Yhteisvastuukeräyksen. Tänä vuonna keskiössä ovat vanhemmat ja lapset, perheet Suomessa ja kehitysmaissa. Lukemattomat perheet ovat tänäänkin liikkeellä. Toiset vapaaehtoisesti, toiset pakosta elämänedellytysten loppues-sa kotiseudulla. Sateet jäävät tulematta, luonto köyhtyy, toivo paremmasta tulevaisuudesta hiipuu.

Haluan uskoa, että uhkien ja epävarmuuksien keskellä maail-malla on toivoa. Perheiden tukeminen ylläpitää uskoa huomi-seen ja turvalliseen lapsuuteen. Vanhemmuuteen kasvaminen ei aina mene helpoimman kautta. Suomalaisten ja kehitysmai-den perheiden kysymykset ja huolenaiheet ovat osin saman-laisia, mutta paljolti myös erilaisia. Yhteistä maailman perheille on, että lapset ovat tae tulevaisuudesta ja toivosta. Näen heis-sä Kristusvalon heijastuksen.

LAURI KASTARINEN

PUIJON KIVI

HAUTAKIVET
KAIVERUKSET
ENTISÖINNIT
MUUT KIVITYÖT
PYÖRÄKATU 15, KUOPIO
Tervetuloa tutustumaan
myyntinäyttelyyn!
Puh. 017 282 9000
puijonkivi@puijonkivi.fi
www.puijonkivi.fi

**HAUTAKIVET
SUORAAN VALMISTAJALTA**

VARPAISJÄRVEN GRANIITTI OY
Savonkatu 24, Ollinpuisto,
Kuopio, puh. 017 263 3408
Graniitintie 7, Varpaisjärvi
puh. 017 771 811
Myös lisänimen kaiverukset
ja kivien entisöinnit

**HAUTAKIVET
LISÄKAIVERUKSET**
sekä kaikki kivialan palvelut

KAAVIN KIVI OY - KIVILÄHDE
Kirjekuorentie 6, Kaavi
p. 017 6880100, myynti@kaavinkivi.fi
Avoimma ma-pe 8-17
www.kaavinkivi.fi

LÄNSIVUORI

Hautaustoimisto
Savonkatu 25, Kuopio
Puh. 017 261 6531
www.lansivuori.fi

Hautakivinäyttely
liikkeessämme
-tervetuloa tutustumaan!

**APUA ASIAKIRJOJEN
LAADINTAAN**

Perunkirjoitukset, veroilmoitukset,
edunvalvontavaltuutukset sekä
erilaisten lomakkeiden täyttö.
Kysy tarjous!

Kuopion Invalidit ry.
Savonkatu 16, puh. 0440 378 451
toimisto@kuopioninvalidit.fi

**Digitaitoja ikäihmisille
– jo vuodesta 2001**

Seniöri, tarvitsetko apua tietokoneen,
tabletin tai älypuhelimien kanssa?

Savonetin ohjaajat ovat valmiita auttamaan.

Henkilökohtaista ja maksutonta vertaisohjausta:

Kuopiossa eri ohjauspaikoissa tiistaisin ja torstaisin
Siilinjärvellä Akuliinan palvelutalossa tiistaisin klo 9 - 11
ja Vuorelan nuorisotalolla tiistaisin klo 9 - 11

Lisätietoja:

0400 617 534 tai 044 723 1195

www.savonetti.fi

Kuopion ev.lut. seurakuntayhtymän hautaustoimi hakee

**Kesätyöntekijöitä
Kuopion hautausmaille**

Hautausmaiden ja kiinteistöjen ulkoalueiden peruskunnostus- ja hoito-
toihin vuonna 2020 palkataan 18 vuotta täyttäneitä henkilöitä. Työ-
suhteet kestävät 2-6 kk ja sijoittuvat touko-kesäkuulle.

Hakuilmoitus koskee myös Juankosken, Kaavin, Karttulan, Maaningan, Nilsin ja Tuusniemen alueella oleville hautausmaille palkattavia kesätyöntekijöitä.

Töihin haetaan 1.-16.2.2020 verkossa, www.kuopionseurakunnat.fi.
Päätöksestä ilmoitetaan kaikille hakijoille henkilökohtaisesti sähköpostilla
15.4. mennessä. Hakemus kokonaisuudessaan löytyy verkkosivuilta.

Lisätietoja: ylipuutarhuri Miikka Väisänen, puh. 040 4848 244, miikka.vaisanen@evl.fi tai puistopäällikkö Juha Moilanen, puh. 040 4848 237,
juha.moilanen@evl.fi. Soittajat 3.2. ja 11.2. klo 14-16.

www.kuopionseurakunnat.fi

KUOPION EV.LUT.
SEURAKUNTAYHTYMÄ
HAUTAUSTOIMI

EMÄNTÄ Hilka Lehto (vas.) ja Aira Voutilainen tekevät yhteistyössä juhlaruuan Vuorelan kirkon Arjen aterialle.

**PÖYTÄ KATETTUNA
jo kymmenen vuotta**

Ruoka kokoaa yhteen. Hyvä yhteistyö ja kokoontumispaikka merkitsevät Vuorelan paikallisessa yhteisössä paljon.

Arjen aterialla on Vuorelan kirkolla tarjottu nyt 10 vuotta. "Alkuun jännitti, tuleeko ketään ja riittääkö ruoka", sanoo **Eija Laitanen**. Kymmenen vuotta sitten hän organisoi toimintaa seurakunnan diakoniatyöntekijänä ja nyt osallistuu Vuorelan Marttojen vapaaehtoisena.

Ruokapöydässä seurakunta ja Martat mahdollistavat arkisia kohtaamisia. Kirkosta on tullut luonteva osa paikallista yhteisöä. Tätä nykyä Vuorelan kirkon aterialla tarjoillaan 700 annosta vuodessa. Aluksi aterioita toteutettiin Yhteisvastuun hyväksi.

"Kävijät syövät pitkään ja juttelevat keskenään. Väkeä käy vauvasta vaariin. Kaikenlaiset ihmiset tuntevat olonsa kotoiseksi", emäntä **Hilka Lehto** iloitsee.

Elli ja Esa Miettiselle kirkon aterialta on tullut kuukausittainen tapa. "Saa jutella tuttuun kanssa, ja mies on tavannut vanhoja työkavereitaankin", Elli Miettinen kertoo.

**Vapaaehtoisuus
kulmakivenä**

Miettiset istuvat vapaaehtoisten pöydässä, jossa moni aterioilla palvellut jakaa ilon yhteisestä tekemisestä. "Toin miehenikin kerran kuorimaan perunoi-
ta", Elli Miettinen sanoo.

Vapaaehtoisia tarvitaan keittiössä ja kassalla asiakaspalvelussa.

"Vuosien aikana tehtävissä on ollut yli 35 ihanaa vapaaehtoista. Suurin osa marttoja mutta myös muita. On ihanaa toimia eri vapaaehtoisten kanssa, kun muuten teen töitä yksin. Opin paljon ja vaihdamme niksejä", emäntä Hilka Lehto kertoo.

"Ei tarvitse miettiä, mitä keittiössä tekee ja aina voi kysyä. Kun tapaa tuttuja, ei pois hennoisi lähteä", aterioilla monena vuonna palvellut **Anneli Kröger** kiittää.

"Marttojen ja seurakunnan yhteistyö on vastavuoroisuutta: me martat palvelemme keittiössä ja saamme käyttää seurakunnan tiloja kokoontumisissamme", **Aira Voutilainen** tiivistää.

Myös hänelle vapaaehtoisapäivä keittiössä on odotettu yhteistyön päivä. Tehtävät vaihtelevat salaatin teosta lihanpaistoon ja juomankaadosta tiskaamiseen. Kotitalousopettajan pitkän työuran jälkeenkin Voutilainen haluaa palvella keittiössä.

"Yhdistyksellemme tämä yhteistyö merkitsee myös palvelutehtävän jatkuvuutta", Vuorelan Marttojen puheenjohtaja Eija Laitanen sanoo.

**Bonusena lahja
maailmalle**

Aterioiden tuotolla on tuettu Yhteisvastuuta ja muita hyväntekeväisyyskohteita, kuten Nenäpäivää, Roosanauhaa, Naisten Pankin, Pelastakaa Lasten, SPR:n ja kirkon järjestöjen työtä. Kymmenen vuoden aikana Vuorelan aterioilta on lahjoitettu yli 18 000 euroa.

Ruokailu on helppo tapa tehdä hyvää, sillä vitosen annoksesta kolme euroa lahjoitetaan eteenpäin. Huolellisella suunnittelulla ja sponsorien tuella kulut ja hävikki on onnistuttu pitämään pieninä.

"Yllätyin vuosien aikana kertyneestä summasta. Yhdessä tekeminen on kivaa, yhdessä syöminen on kivaa, mutta kun kaikesta kivasta jää vielä viivan alle, todella teemme yhdessä hyvää", Hilka Lehto sanoo.

SINI-MARJA KUUSIPALO

Seurakunnat järjestävät aterioita joka kuukausi myös Siilinjärven kirkonkylällä sekä Kuopion seurakunnissa.

Linjurin Kukka

Puijonkatu 45, p. 046 921 4720,
JOKA PÄIVÄ 8-18
verkkokauppa avoinna 24/7
linjurinkukka.com
info@linjurinkukka.fi

Tietokoneapu

puhelimet & tabletit

Kotitalous-
vähennys

www.orden.fi

040 5844 045

• Matot
• Vuodevaatteet • ym.

PESULA
PYYKKISATAMA

Itkonniemenkatu 27, 70500 Kuopio
Puh. (017) 263 3128
pyykkisatama.fi

Mainosmyynti

Miia Väisänen

050 438 0786

miia.vaisanen@slpmedia.fi

Seuraava julkaisupäivä 26.2.,
varaukset 17.2. mennessä.

KIRJALLISTA

Sirpa Kähkönen:
Muistoruoho. Otava.
2019.

Kertomuksia Kuopion eilisestä

Sirpa Kähkösen Kuopio-sarja on edennyt kahdeksanteen osaansa. Eletään kesää 1972. Puu-Kuopio ja sota palaavat romaanin kertojien mieliin tämän tästä. Ollaan monin tavoin uuden ajan edessä.

Lassi on kuollut ja kuusikymppinen Anna suree häntä lähiöyksiösään, mutta samalla ottaa haltuun juurevia mökkihetkiä Kallaveden saarella. Lapsenlapsi Hilla on tärkeä, mutta välipolven pioneerihenki ahdistaa Annaa. Kommunismin aiheuttamat arvet kirvelevät vielä Annan sielussa. Idan, Hillan toisen isoäidin taakkoja ovat yksinäisen äidin ja evakon osat. Modernia itsenäistä naista edustaa Idan ystävätär Siiri, opettaja, joka paperoi seinänsä kuoseilla, joita ei ole ennen nähty. Kähkösen lukijoiden

vanha tuttu, iloluontoinen Helvi Martiskainen puolestaan antaa rakkauden tulla sydämeensä.

Tämä on naisten tarinaa, jossa ääneen pääsee myös kahdeksanvuotias Hilla.

Kirjailijan Kuopiossa kasvanee- na ikätoverina minun oli helppo samaistua teoksen tunnelmiin. Ja vaikka vuonna 2020 muistoruoho olisikin jo hapertunut ja kellastunut, on jotakin vielä jäljellä. Voi mennä katselemaan Partaselta puupompuloita ja Marimekosta isokuvioista kukkakangasta hantuukiksi ja sen jälkeen seisautua torille katselemaan tanssiesitystä ja syömään karuskia.

TERHI LAITINEN

LYHYESTI

Seurakunnan ydin on kohtaamisessa

Järvi-Kuopion seurakunnan kirkkoherra Reijo Leino jää eläkkeelle. Seurakunnan ydin on hänestä siinä, mitä tehdään yhdessä.

REIJO LEINO tuli Säyneisen seurakuntaan keväällä 2005 ja seuraavana vuonna Tuusniemen kirkkoherraksi. Hän oli rakentamassa Järvi-Kuopion seurakuntaa alueen neljän muun kirkkoherran kanssa.

Reijo Leino on huolissaan arvopohjan ohentumisesta.

”Koti, uskonto ja isänmaa muodostavat arvokolmion, jolle elämää voi rakentaa. Jos arvopohja murentuu, se myös korvautuu jollain.”

Reijo Leino on toiminut Kuopion yhteisen kirkkoneuvoston puheenjohtajana. Hän tietää sen kamppailun, joka käydään resurssien riittämisestä ja suuresta rakennusten määrästä johtuvasta korjausvelasta.

”Hallinto ei ole se mikä määrittää seurakunnan toimintaa. Ydin on kohtaamisessa ja siinä mitä tehdään yhdessä. Jumalanpalveluksessa vapaaehtoisilla on iso merkitys ja heidän vastuullaan voi olla monia tehtäviä. Niukkenevat resurssit voivat vahvistaa yhteenkuuluvuuden tunnetta ja syventää rakkautta seurakuntaan.”

Yhteistyöllä ja avoimesti erilaisia vaihtoehtoja miet-

timällä selvittää eteenpäin. Kuopion seurakuntayhtymässä on kuusi seurakuntaa, jotka ovat hyvin erilaisia. Hän toteaa Järvi-Kuopion seurakunnan osalta, että niin kauan kuin alueella halutaan pitää kiinni kahdeksan alue seurakunnan rakenteesta, se on mahdollista.

”Seurakunnalla on talousraami olemassa ja sen puitteissa toiminta järjestetään. Seurakunta päättää omista toimintoistaan ja painopisteistään.”

Reijo Leino syntyi Turun Heidegenissä ja koulut hän kävi Raision puolella ja pääsi ylioppilaaksi Turun iltaoppikoulusta. Suomen Kristillisen Työväenliiton nuorisosihteerinä hän teki nuorisotyötä innolla ympäri Suomea. Kuopioon hän tuli, kun Kristillisessä opinto-keskuksessa tuli sijaisuus avoimeksi. Näin tuli Kuopion hiipakunta tutuksi.

Kirsti Mauranen Suomen Lähetysseurasta teki tarjouksen lähteä Kolumbiaan lähetystyöhön.

”Lähetyskurssin ohella opiskelin teologian opinnot loppuun ja sitten oli vuorossa kielikoulu Costa Ricassa. Siihen meni yhdeksän kuukautta ja sitten matkasin perheen kanssa vuonna 1999 Kolumbiaan. Elämä Kolumbiassa oli rankkaa, sillä siellä oli väkivaltaisuutta, huumekauppaa ja muutakin rikollisuutta. Tilanne paheni ja meidän evakuoitiin Venezuelaan.”

Latinalainen Amerikka on edelleen Leinoille tärkeä. Reijo Leino on hoitanut myös lähetystyötä kotimaahan palattu-

aan Latinalaiseen Amerikkaan, Venäjälle, Baltiaan ja Unkariin. Hän halusi myös kokeilla papin töitä Suomessa. Piispa sanoi, että kokeile Juankoskella, sillä se on hyvin johdettu seurakunta ja näin hän tuli Säyneisen aluepapiksi 2005.”

Työt päättyvät 17.2. ja sitten alkavat loma- ja eläkepäivät.

”Auton nokka kääntyy kohti Naantalia, jossa on asunto valmiina. Vietämme anopin 90-vuotisjuhlat ja sitten starttaamme kahdeksi kuukaudeksi Bogotaan Kolumbiaan. Lastenlapset odottavat myös yhteistä aikaa vaarin kanssa.

Rovasti Reijo Leinon lähtösaarna on 2.2. Muuruveden kirkossa kello 10 alkaen. Sen jälkeen vietetään lähtöjuhlaa.

ERIKA SUOMINEN

REIJO LEINO on huolissaan arvopohjan murentumisesta.

ARKIKUVA

MINNA SIIKANIVA

LUOTTAMUSHENKILÖ

Hälyn keskellä

Meitä ympäröivässä maailmassa korostuu tällä hetkellä häly. En tarkoita konkreettista, korviin sattuvaa melua, vaan yhteiskunnan hälyä. Hälyä, joka syntyy ristiriitoja korostavasta ympäristöstä.

Olemme monesta paikasta saaneet lukea, miten ääripäät valtaavat tilaa keskustelusta, ja monesti vain äänekkäin saa mielipiteensä kuuluviin. Eduskunnan entistä puhemiestä **Paula Risikkoa** mukailen, olemme siirtyneet osin desibelidemokratiaan, jossa vain kovaäänisin huomataan.

Tämä häly näkyy usealla yhteiskuntamme osa-alueella, myös päätöksenteossa. Jos olemme yhdeksästä asiasta kymmenestä samaa mieltä, uutisoidaan tavallisesti vain siitä yhdestä erimielisyydestä. Tämä luo harhaa siitä, että päätöksentekoa leimaisivat kiistat ja konfliktit.

Miten tätä syntynyttä hälyä voitaisiin sitten hillitä? Vastaus on tämä: dialogilla. Yhteiskuntamme kaipaa enemmän dialogia, enemmän kanssakäymistä ja -kulkemista. Ristiriitoja voidaan parhaiten ratkaista avoimella, toista huomioivalla keskustelulla. Toisen ymmärtäminen ei tarkoita, että asioista pitäisi olla samaa mieltä, vaan se tarkoittaa toisen kunnioittamista ja kohtaamista vertaisena.

Olen itse peilannut tätä hälyä myös ensimmäisenä vuoteni kirkon luottamushenkilönä. Minut on yllättynyt positiivisesti se, miten hyvin yhteistyö on sujunut. Vaikka kirkkoa koskevassa julkisessa keskustelussa maalataan kuvaa jatkuvista ristiriidoista, olen huomannut, että päätöksenteossa ja seurakuntien arjessa kaikilla on kuitenkin sama yhteinen pyrkimys parempaa kohti.

Paikallisena esimerkkinä yhteisestä tahdosta voi nostaa joulukuun kirkkovaltuustossa yksimielisesti hyväksytyn aloitteen, jossa perustetaan selvitysryhmä pohtimaan muun muassa seurakuntien välisen yhteistyön kehittämistä.

Meidän tulisikin löytää asioihin entistä enemmän positiivisia tulokulmia. On tärkeää keskittyä siihen, mikä meitä yhdistää, ei siihen mikä meitä erottaa.

SAKARI PÄÄKKÖ
Yhteisen kirkkovaltuuston ja Tuomiokirkkoseurakunnan seurakuntaneuvoston jäsen

JONE PEKKARISEN merkkipäivämatka päättyi Kuopion tuomiokirkon alttarille. ”Se, että sain polvistua ja lausua kiitokseni Jeesukselle, oli paras syntymäpäivälahja.”

TUJJA HYTTINEN

ELÄMÄN mittainen matka

Viime joulukuun 13. päivä Jone Pekkarinen käveli tyhjiin Tuomiokirkkoon, polvistui alttarille ja lausui sanat: kiitos Jeesus.

Kuopiolainen muusikko, laulaja ja valokuvataiteilija **Jone Pekkarinen** täytti viisikymmentä vuotta 13.12.2019. Monet viettävät merkkipäiväänsä matkoilla. Niin Pekkarinenkin päätti tehdä. Tosin matka ei fyysisesti vienyt kotikaupunkia pidemmälle, mutta henkisesti se oli sitäkin syvempi.

”Päätin juosta viidenkymmenen kilometrin matkan, jonka päätepiste olisi Kuopion tuomiokirkon alttarilla.”

Kirkko on Pekkariselle äärimmäisen rakas monestakin syystä.

”Siellä minut on kastettu ja vihitty. Lapsuudenkotini oli aivan Tuomiokirkon naapurissa, joten kirkko oli tärkeä osa nuoruuteni mielenmaisemaa.”

”Olen ollut puolet elämästäni uskossa. Halusin, että merkkipäiväni huipentuu alttarin äärelle. Siinä hetkessä olisivat läsnä usko, toivo, rakkaus ja kiitollisuus.”

Lahja itselle

Pekkarinen kypsytti ajatusta merkkipäiväjuoksusta peräti kaksi vuotta.

”Minulla on aktiiviruheilijatausta ja ajattelin, että tämä juoksu olisi sopiva tapa jättää se vaihe elämässä taakse. Siirtyä ikään kuin leppoisammille kierroksille.”

Juoksun oli tarkoitus olla myös lahja itselle.

”Ajatus isoista juhlista ei innostanut. Minulle paras lahja on elämä itse. Tunnen suurta kiitollisuutta olemassalostani. Halusin juhlistaa tätä ihmiselon

ihanuutta ja kurjuutta juoksemalla yhtä monta kilometriä kuin minulla on kertyneitä elinvuosia.”

Pekkarinen treenasi ahkerasti aina viime kevääseen saakka. Sitten tuli stoppi.

”Kroppani meni ylikuntoon ja tajusin, ettei juoksemisesta tulisi yhtään mitään. Pelkäsin jo, että koko suunnitelma kariutuisi.”

”Halusin kuitenkin tehdä tuon matkan, ja lopulta päätin toteuttaa sen kävelen eli teemaan sopivasti apostolin kyydillä.”

Elämän voitot ja tappiot

Syntymäpäivänsä aamuna klo 05 Pekkarinen lähti matkaan kotoaan Saarijärveltä. Hän oli tehnyt tarkat laskelmat kuljetavasta reitistä ja aikataulusta.

”Matkani kulki muun muassa lentokentän kautta. Kiertelin myös eri puolilla Kuopiota, että sain viisikymmentä kilometriä täyteen.”

Tunsin valtavaa rauhaa ja pyhyttä

Mukaansa Pekkarinen ei ottanut edes kännykkää, sillä hän halusi keskittyä täysin omiin ajatuksiinsa.

”Kävellessäni kävin läpi omaa elämääni lapsuudesta tähän päivään. Siinä tuli pohdittua niin voitot kuin tappiotkin. Ehkä sitä voisi kutsua jonkinlaiseksi reitiksi. Kokemus oli hyvin puhdistava.”

”Eräs ystäväni yritti tarjoutua seuralaiseksi taipaleelle, mutta torjuin ehdotuksen. Olen yksin tullut tähän maailmaan ja halusin yksin myös tehdä matkani.”

Viimeiselle suoralleen Pekkarinen lähti Kuopion matkustajasatamasta – silmät luotuina kohti Tuomiokirkkoa.

”Silloin tulivat tunteet pintaan. Olin tehnyt pitkän fyysisen ja henkisen matkan, nyt kaikki huipentuisi.”

Kirkon portaille seisahtui 49-vuotias Pekkarinen. Sisään kirkkoon hän astui juuri 50 vuotta täyttäneenä.

”Kun saavuin kirkon eteen, sisälle syttyivät valot. Se tuntui aivan ihmeelliseltä. Olin odottanut käveleväni hämärään saliin, mutta vastassa olikin kirkkaus.”

”Altтарin äärelle päästyäni vain itkin ja lausuin kiitokseni Jeesukselle. Tunsin vahvasti hänen rakkautensa ja armonsa. Syntymäpäiväni oli saanut täyttymyksensä.”

Köyhänäkin rikas

Pekkarisen uskonprosessi juontaa juurensa lapsuuteen saakka.

”Iltarukous on kuulunut tapoihini ihan pienestä pitäen. Parikymppisenä rokkarinakin ristin käteni iltaisin, mutten huudellut siitä muille. Ajattelin, että minulle naureskellaan kaveripiirissä.”

”Nuoruusvuosina lueskelin myös Raamattua, mutta samalla vähän pelkäsin, että mitäs jos jollain lailla hurahdan.”

Varsinainen käännekohta oli isän kuolema Pekkarisen ollessa 24-vuotias.

”Se sai minut pohtimaan syvemmin elämän ja kuoleman kysymyksiä. Puoli vuotta isän poismonon jälkeen polvistuin ja pyysin, että Jeesus tulisi elämään. Siinä samassa tunsin valtavaa rauhaa ja pyhyttä.”

”Huomasin, että jotain minulta oli puuttunut, vaikka periaatteessa asiat olivat ihan mallillaan.”

Pekkarinen kokee, että tuon hetken jälkeen häneltä ei ole puuttunut mitään.

”En väitä, että olen päässyt helpolla. Vuosien varrella olen kärsinyt paniikkihäiriöstä, masennuksesta ja käynyt läpi avioeron ensimmäisestä vaimosta. Ero otti niin lujilla, että päädyin vähäksi aikaa hoitoon psykiatriseen sairaalaan.”

”Ensimmäisenä jouluna eron jälkeen jouduin lähtemään kesken pois joulukirkosta, koska en kestänyt katsella onnellisia perheitä.”

Usko ei kuitenkaan horjunut vaikeuksien keskellä.

”Ystäväni välillä ihmettelevät, kuinka voin olla näin onnellinen. Olen köyhä, mutta uskoni ansiosta koen eläväni valtavan rikasta elämää.”

Puolen vuosisadan etapin ohitettuaan Pekkarinen katsoo tulevaisuuteen seesteisin mielin.

”Löydän koko ajan uusia asioita uskosta. Olen jatkuvalla matkalla kristittyinä kasvamisessa.”